

CATALUNYA

Full Separatista

Num. 1

Ginebra 15 Març de 1935

Val: 10 centims

PRESENTACIO

Periodicament mentre duri la censura - i sembla que va per llarg - anirem publicant fulls per tal de tenir al corrent l'opinió catalana de coses que qualifiquen la coalició radical - ceda.

Cada exemplar d'aquest full es vendrà a deu centims, Paga la l'edició el remanent es destinara a socorrer les famílies dels perseguits per la dictadura espanyola.

Ens abstindrem de comentar aquells fets que puguin incloure atac o censures als que no poden defensar-se.

Ara be, entre els que no poden, avui per avui, respondrer als atacs cal incloure-hi, que ningú ho oblidí, els que pateixen l'exili (mes crudel a voltes que la preso).

Es fa pesada la cançó de cert orgue de la premsa catalana en fer distincions ètiques entre els que es deixaren empresonar i els qui optaren per anar-sen de Catalunya.

No son gens escaients les postures de Crist de cartó-pedra, ni les actituds d'esfinx, ni la simulació d'haver « estat enganyats per aquest o l'altre home » En la responsabilitat, adhuc en la que es deriva de la inconsciència cal esser dignes.

L'afer del contraban d'armes

Seria inútil enjuiciar als que s'han ensenyorit del nostre poble. Catalunya amb unanimitat exemplar coneix, i per que els coneix els rebutja, la colla de bandits que s'uneixen sota el nom de « Partido Radical ». Catalunya ha patit el gangsterisme dels Emilianos adhuc en un anomenat règim democràtic. La dolorosa experiència d'ara sota regim dictatorial farà, aixís ho creiem, que quant el moviment de masses sigui prou fort, les impetuositats de la nostra gent no es parin en barres de «juridicitat» (un mot inventat per la petita burgesia-timorenca i d'esperit empobrit) i faran perdre fins a l'levar d'aquets ministres assassins que diuen governar l'estat Espanyol.

Avui poc després d'acomplir-se el 71e aniversari d'aquesta cosa vil blasme d'una civilització, que es diu Lerroux, (aliat natural de Gil Robles protector del fill de Santa Anguera de Sojo a sou dels jesuïtes i venut a Roma perquè això de Santa Anguera no quedi en una frase), volem retre-li el fervoros homenatge d'unir a la glòria legítima que s'està forjant d'assassins d'obriers, una patent de lladre que el nostre poble no coneix en tots els seus detalls, parlem del afer **contraban d'armes**.

Els comites revolucionaris per a enderrocar la Monarquia Espanyola i la dictadura Portuguesa s'oferiren ajut en la lluita i en la victòria.

Triomfaren els republicans espanyols i per acord unaním del Govern Provisional de la República Espanyola, presidit per la «calabaza hueca» d'Alcalá Zamora i del qual era ministre d'estat «Alejandro» Lerroux-García, es decidí vendre als revolucionaris portuguesos les armes necessaries per a fer llur revolució.

En l'instant del acord governamental espanyol d'ajudar la revolució portuguesa, Rocha, un lloctinent de Lerroux exercia prop del govern dictatorial portugués el càrrec d'Embaixador espanyol.

Sembla que tots els membres del Govern provisional de la República Espanyola, votaren l'acord en compliment d'una sagrada promesa. Hi hagué però una excepció, Alejandro Lerroux votà l'acord previ l'entrega de la quantitat de 500,000 Ptes que exigí «el caudillo radical» a n'Horaci Echevarrieta finançador - mitjancér de l'operació entre el Govern espanyol i els revolucionaris portuguesos.

Les armes, no cal dir-ho, sortiren de les fàbriques que controla l'Estat Espanyol.

Arrivada l'hora de l'entrega de les armes als revolucionaris portuguesos, aquets es trobaren mancats dels diners per pagar Echevarrieta. Sembla que els suports financers lusitans desertaren, i hagué de desferse l'operació no abans però, de que **avions militars espanyols** transportessin a la frontera portuguesa bombes en abundància.

Echevarrieta hagué de carregar amb el mort d'unes armes que costaven uns quants milions i n'havien valgut sobre el contracte fallit uns quants mes, i amb el mort, aquest sense resurrecció possible, de 500.000 pessetes, que havia rebut, a canvi del vot, el ministre d'Estat del Govern Provisional de la República Espanyola, l'avui septuagenari i escriu, Don Alejandro Lerroux García.

De l'afer Govern Espanyol - revolucionaris portuguesos - Echevarrieta - Lerroux, en quedà un expedient governamental que passà a coneixement cabal i íntegre de tots els governs que ha fet i desfet sa Excelència Don Niceto.

Un dia, un bon dia per a Echevarrieta, sortí un comprador per a les armes que s'esllanguien en els diposits de Cadiz, Echevarrieta demanà a Lerroux autorització per a acceptar el nou comprador. Lerroux (si et plau per força; ja que no en va es pot esser «caudillo» i lladre) exigí, per mitja d'una carta que es conserva i si cal sortirà, a Didac Martínez Barrio, aleshores cap, de govern, el permis governatiu per a que Echevarrieta es pogues desfer de les èines, Echevarrieta VENGUÈ, si no totes gran part de les armes deixades de compte pels portuguesos. Les no venudes, tenen relació amb el vaixell «Turquesa.» (d'això ja en parlarem en un altre full).

A qui venguè Echevarrieta les armes? «Don Alejandro» ni s'en preocupà. Fou el babau de Salazar Alonso el qual sense permís del «venerado jefe» posà en descobert que la venda havia estat feta a les organitzacions socialistes d'Espanya.

«Moralejas» Primera; de com un afer «honest» ha donat a Lerroux 500.000 pessetes i l'orgull d'esser el primer assassí de la, en aquet sentit gloriosa història d'Espanya. Segona; de com i perquè al parlament espanyol no es parlarà a fons del «alijo de armas» Tercera; de com Gil Robles per mitja d'Anguera de Sojo obtindrà a canvi del silenci, un concordat amb Roma, i altres aventatges d'ordre cavernari.

Tothom sabrà excusar els defectes formals d'aquest full.